

REĢIONA PREZIDIJA VĒSTĪJUMS

Jēzus Kristus īstenotā Izpirkšana

Runājot par Jēzus Kristus īstenoto Izpirkšanu, mēs pieminam notikumus, kas norisinājās pirms vairāk nekā divtūkstoš gadiem Ģetzemanes dārzā un Golgātā. Pateicoties šiem notikumiem, visi cilvēki ir ieguvuši nenovērtējamu dāvanu: glābšanu no saviem grēkiem un iespēju iemantot mūžīgo dzīvi.

Pateicoties mūsu Glābēja īstenotajai Izpirkšanai, mums var tikt atlīdzināts par visām netaisnībām, slogiem, sāpēm un laicīgās dzīves pārbaudījumiem, vērsot to visu par labu. Tās svētības, kas mums tikušas liegtas šīs dzīves laikā, tiks dāvētas mūžībā. Un, kaut arī Glābējs nevar nekavējoties atvieglot visas mūsu ciešanas, Viņš var svētīt mūs ar mierinājumu, izpratni un spēku, palīdzot viegli nest savus slogus (skat. Mosijas 24:15). Tieši tādēļ Glābējs ir pasludinājis: „Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.”

Mormona Grāmatā praviētis Alma māca, ka Izpirkšanas svētības mūsu laicīgajā dzīvē un mūžībā īstenosies saskaņā ar to, cik lielā mērā mēs izrādīsim savu ticību Jēzum Kristum, nožēlojot grēkus, topot kristīti grēku piedošanai un saņemot Svētā Gara dāvanu (skat. Almas 7:14). Ja mēs sekosim Almas norādījumiem un turpināsim būt uzticīgi savām derībām, mēs varēsim iegūt lielāko no visām Dieva dāvanām, kas ir mūžīgā dzīve (skat. M&D 14:7).

Atkarībā no tā, cik lielā mērā mēs spēsim iegūt Izpirkšanas svētības savā

personīgajā dzīvē, mums pavērsies iespējas dalīties šajās svētībās ar saviem līdzcilvēkiem. No Svētajiem Rakstiem mēs varam mācīties, ka Glābējs iemieso dažādas rakstura īpašības. Viena no tām ir līdzcietības tikums. Vārds *līdzcietība* daudzējādā ziņā raksturo Jēzus Kristus īstenotās Izpirkšanas būtību. Izrādot līdzcietību, mēs atvieglojam kāda cita cilvēka nastas, daloties tajās caur tādu rakstura īpašību piemērošanu kā līdzjūtība un empātija.

Kādudien, sagaidot mani mājās no darba, mana sieva Lidija sāka aprakstīt sarežģītu situāciju, ar kuru viņai bija nācies saskarties un tikt galā manas prombūtnes laikā. Man pēc atbildes ilgi nebija jāmeklē. Es, tikpat kā nemaz neaizdomājoties, sāku dot, manuprāt, racionālus padomus par to, kā novērst radušos problēmu. Taču Lidija kā allaž atbildēja maigi un mīloši, ļaujot noprast, ka viņa pirmām kārtām bija gaidījusi no manis līdzjūtību un līdzcietību, nevis padomus problēmas risināšanā. Tas, ko es tovar mācījos, palīdzēja man labāk saprast minētā principa nozīmi un, pateicoties šim principam, es saskatīju arī to, kā līdzcietība saistās ar Glābēja īstenoto Izpirkšanu.

Mēs varam sekot Jēzus Kristus piemēram un piemērot Viņa Izpirkšanas principus savā dzīvē arī, pilnībā uzņemoties kāda cita nastu. Kāda māsa pastāstīja man par to, kā viņi ar vīru apmeklējuši teātri. Viņi bija iegādājušies biļetes jau laikus un, gaidot patīkamu vakaru, iegāja zālē un devās

uz savām vietām. Pietuvojoties tām, mana paziņa atklāja, ka nespēs pilnvērtīgi izbaudīt izrādi, jo viņas sēdvietai priekšā ir kolonna, kas diezgan lielā mērā aizsedz skatu uz skatuvi. Spriežot pēc šīs māsas vārdiem, sākumā viņa jutās tik tiešām sašutusi un jau gatavojās vērsties pie teātra administrācijas ar prasību nodrošināt citu sēdvietu, bet tad, palūkojoties apkārt, atklāja, ka gandrīz visas sēdvietas ir aizņemtas. Viņa saprata — pat, ja viņai tiks ierādīta labāka vieta, kādam citam, visdrīzāk, nāksies sēdēt viņas pašreizējā vietā. Tobrīd viņai prātā ienāca negaidīta doma: ja jau kādam tik un tā nāksies ciest, sēžot šajā vietā, kādēļ gan man neuzņemties šo nastu, atļaujot citiem teātra viesiem pilnvērtīgi izbaudīt izrādi?

Manuprāt, tas kalpo par vienkāršu piemēru tam, kā mēs varam piemērot Jēzus Kristus īstenotās Izpirkšanas principus savā ikdienas dzīvē, uzņemoties smagāku nastu, lai tādējādi atvieglotu kāda cita cilvēka dzīvi. Glābējs mācīja: „Kas savu dzīvību manto, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to iemantos.” (Mateja 10:39.) Sekojot mūsu Glābēja piemēram, izrādot ticību Viņa īstenotajai Izpirkšanai un meklējot iespēju atvieglot savu līdzcilvēku dzīvi, mēs pavisam noteikti kļūsim arvien līdzīgāki Viņam. Mūsu garīgā izaugsme taču galu galā tiks vērtēta ne tikai pēc mūsu darbiem, bet arī pēc tā, kādi mēs būsim kļuvuši šīs laicīgās dzīves ceļā. ■

*Elders Aleksejs
Samaikins — otrais
padomnieks
Austrumeiropas
reģiona prezidijā*

Prezidenta Nelsona vizīte Rīgā

Latvijas un Igaunijas svētajiem nesēn bija brīnišķīga privilēģija satikt Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Divpadsmit apustuļu kvoruma prezidentu Raselu M. Nelsonu un viņa sievu. Prezidents Nelsons apmeklēja Rīgu 2017. gada 22. oktobrī, savas Austrumeiropas reģiona vizītes ietvaros.

Tiklīdz tika izziņots par šo vizīti, svētie sāka gatavoties šim apmeklējumam. Lai varētu sajūst spēcīgāku Svētā Gara klātbūtni, svētie ieradās uz tikšanās stundu iepriekš. Bija atbraukuši arī brāļi un māsas no Liepājas un Daugavpils, kā arī daži svētie no Igaunijas. Visa Svētā Vakarēdiena zāle bija pilna, jo bija sanākuši ap 300 cilvēku, kas Latvijas apstākļos ir neierasti daudz. Sanākums tika pārraidīts arī uz dievnamiem Igaunijā, kur to varēja noskatīties tie, kuri nevarēja ierasties Rīgā.

Kad prezidents Nelsons ienāca zālē, visi piecēlās kājās. Cilvēki ļoti spēcīgi sajuta Svēto Garu un vēlāk liecināja, kā viņu sirdis piepildījusi mīlestība un prieks. Prezidentu Nelsonu pavadīja prezidents Kīrons no Septiņdesmito prezidija, Austrumeiropas reģiona prezidents Martino ar sievu, elders Samaikins, kurš ir otrais padomnieks Austrumeiropas prezidijā, kā arī Baltijas misijas prezidents Pohilko ar sievu.

Pēc Rīgas 1. draudzes kora dziesmas „Dievišķais gars” sanākušos uzrunāja elders Samaikins. Pēc tam elders Martino pieminēja, ka, pirmo reizi ieraugot šo skaisto un lielo dievnamu, viņam radies jautājums — kā to piepildīt ar cilvēkiem? Tagad, redzot to tik pilnu, viņa sirdi piepildījis prieks! Prezidents Kīrons liecināja par to, ka mēs, būdami svētie, varam būt priekpilni, jo zinām par tām milzīgajām svētībām,

ko mums dāvā Jēzus Kristus veiktā Izpirkšana. Māsa Nelsone pastāstīja, kā evaņģēlija principi ir palīdzējuši prezidentam Nelsonam viņa profesionālajā karjerā. Viņa iedvesmoja Baznīcas locekļus, aicinot piemērot patiesos evaņģēlija principus, kurus apgūstam Baznīcā, visās savas dzīves jomās.

Kad sāka runāt prezidents Nelsons, zāli piepildīja īpašs Gars. Viņš pastāstīja, kā mums vajadzētu mācīt savus bērnus, lai viņi vienmēr būtu uzticīgi evaņģēlijam. Viņš mācīja, kā vienkāršiem un saprotamiem vārdiem izklāstīt evaņģēlija pamatpatiesības, lai bērniem tās būtu saprotamas un lai viņi varētu sajūst arī mūsu mīlestību un Svēto Garu.

Pēc šīs tikšanās Liahonas vietējo ziņu reportiere lūdza, lai daži pasākuma dalībnieki pastāsta par saviem iespaidiem. Šeit ir apkopotas dažas no viņu liecībām.

Gvido Senkāns, Latvijas apgabala prezidents: Tas, ko es caur Garu saņēmu no prezidenta Nelsona vizītes, bija ne tik daudz kādas intelektuālas atziņas vai principi, bet vairāk sajūta, ka Debesu Tēvs mūs tik ļoti mīl, ka ir atsūtījis Savu Divpadsmit apustuļu kvoruma prezidentu pat uz Latviju,

kur mūsu vēl joprojām ir tik maz! Es sapratu, ka evaņģēlija sludināšana un viss ar to saistītais darbs ir mīlestības darbs un ka Debesu Tēvs dara to visu tālab, ka Viņš mūs mīl! Uzturoties prezidentam Nelsonam klātbūtnē, šķita, ka šī mīlestība ir gandrīz vai taustāma!

Šī vizīte noteikti iedvesmoja mani censties kļūt labākam un mīlošākam, paaugstināt savu aicinājumu un vairāk padomāt par to, kā mīloši palīdzēt citiem! Patiesi, šī vizīte bija kā aicinājums: „Mīlēsīm, jo Viņš ir mūs pirmais mīlējis.” (1. Jāņa vēstule 4:19.)

Mārtiņš Birkenfelds, Liepājas draudzes prezidents: Aptuveni 30 cilvēku no Liepājas draudzes, tajā skaitā arī es un mana ģimene, atbraucām uz Rīgu, lai satiktu prezidentu Nelsonu un uzklausītu viņa mācības. Runājot par veselību, viņš teica, ka zinot, kas ir labs viņa ķermenim, un to viņš arī lietojis savā uzturā. Neraugoties uz viņa cienjamo vecumu, viņam ir laba veselība. Viņš dalījās savā liecībā par Gudrības vārda patiesumu. Es domāju, ka mūsdienu pasaulē, kur ir iespējams rūpnieciski saražot visdažādākās pārtikas preces un citas vielas, ko cilvēki lieto ik dienas, Gudrības vārdam ir arvien lielāka nozīme.

Elders Nelsons uzstājas ar uzrunu

Māsa Nelsone un Marta Bondare

Savas uzrunas beigās prezidents Nelsons teica, ka ir sajutis iedvesmu svētīt klātesošos ar dziedināšanu, jo vairāki to esot vēlējušies savā sirdī. Tad, izmantojot svētās apustuļa pilnvaras, viņš svētīja klātesošos ar dziedināšanu no slimībām, lai viņu veselības stāvoklis varētu uzlaboties. Es domāju, ka daudzi bija pārsteigti un pateicīgi par šiem iedvesmotajiem vārdiem. Tas neapšaubāmi apliecināja arī to, ka viņš tik tiešām mūs mīl.

Arī manā dzīvē Gudrības vārdam ir bijusi liela nozīme, un izpratne par Tā Kunga veselības likumu un tā ievērošana ir svētījusi manu dzīvi, par ko es esmu ļoti pateicīgs Dievam.

Rihards Fridbergs, Rīgas 1. draudzes prezidents: Atrasties Tā Kunga Jēzus Kristus apustuļa — eldera Rasela M. Nelsona — klātbūtnē bija svēta un reta privilēģija. Manas sajūtas un pārdomas par šo tikšanos vislabāk raksturo šī Mormona

Grāmatas rakstvieta: „Un dēļ jūsu uzcītības un jūsu ticības, un jūsu pacietības, kopjot vārdu, lai tas varētu iesakņoties jūsos, lūk ar laiku jūs plūksit tā augļus, kas ir paši dārgākie, kas ir saldāki par visu saldo un kas ir baltāki par visu balto, jā, un tīrāki par visu, kas ir tīrs; un jūs mielosities ar šiem augļiem, līdz jūs būsit pāēduši, ka jūs nebūsit nedz izsalkuši, nedz izslāpuši.” (Almas 32:42.)

Šajā sanāksmē mēs baudījām Kristus Vārdus, mēs baudījām Dieva mīlestību, mēs saņēmām svētību, kuras īstenošanās ir atkarīga no mūsu paklausības un uzcītības Dieva baušļu ievērošanā. Dievs no Savas puses dara visu iespējamo, lai palīdzētu mums atgriezties pie Viņa. Šādas svētas sanāksmes to apliecina atkal un atkal. Es ticu, ka šī ir Jēzus Kristus Baznīca. Cik tā ir liela privilēģija un svētība būt tās loceklim un baudīt evaņģēlija svētības savā ikdienas dzīvē!

Māsa Marta Bondare no Rīgas

1. draudzes: Bija jauki redzēt mūsu jauno draudzes namu piepildītu ar tik daudziem cilvēkiem. Tas sniedza man priekšstatu par to, kā kādudien varētu izskatīties mūsu draudze. Mani visvairāk iespaidoja māsas Nelsones uzstāšanās, turklāt man pašai bija iespēja to tulkot uz latviešu valodu. Viņa runāja par to,

kā saņemt Dieva svētības. Es sapratu, ka man vēl cītīgāk jāpievēršas tā mūžīgā likuma ievērošanai, ar kuru ir saistīta kāda svētība, kuru es alkstu saņemt.

Māsa Velga Senkāne no Rīgas 1.

draudzes: Šī bija īpaša sapulce. Mani uzrunāja vairākas domas, ko pauda vadītāji, un es pierakstīju dažas no tām, lai varētu tās atcerēties un piemērot savā dzīvē: „Nav tik svarīgi, kur tieši mēs šobrīd esam, svarīgāk ir tas, ka mēs virzāmies uz priekšu — tuvāk Jēzum Kristus” (elders Samaikins); „Dzīvojiet bez nožēlas, bez grēka, bez vainas izjūtas, dzīvojiet ar prieku” (māsa Martino); „Dariet to, kas tiks teikts, un sekojiet pamudinājumiem, kurus saņemsiet šajā sapulcē” (prezidents Martino); „Dievs mūs mīl daudz vairāk, nekā mēs varam iedomāties. Viņš ir pacietīgs un dāvā mums mieru” (elders Kīrons); „Ja jūs vēlaties saņemt savā dzīvē kādu svētību, dzīvojiet pēc tā mūžīgā likuma, caur kuru tā ir iegūstama” (māsa Nelsone).

Laikam jau manu garīgo pieredzi prezidenta Nelsona vizītes laikā vislabāk varētu raksturot prezidenta Fausta vārdiem par mūsu gaidāmo tikšanos ar Debesu Tēvu pēc nokļūšanas debesīs, par ko viņš runāja savā 2001. gada oktobra vispārējās konferences uzrunā: „Mēs ilgojamies pēc Izpirkšanas augstākās svētības — būt vienotiem ar Viņu, būt Viņa dievišķajā klātbūtnē, tiekot sauktiem vārdā, kad Viņš sirsnīgi un starojoši smaidot, atplestām rokām sveiks mūs mājās, aicinot tikt Viņa nebeidzamās mīlestības ieskaucieniem. Cik tā būs pagodinoša un cildena pieredze, ja vien mēs jutīsimies pietiekami cienīgi, lai uzturētos Viņa klātbūtnē!” Es pieredzēju šīs izjūtas todien, esot šeit, uz Zemes.

Uzstājas Rīgas 1. draudzes koris

Brālis Sergejs Lepeškins no Rīgas

2. draudzes: Pirms šīs konferences es domāju par to, kādi ir mani šī brīža jautājumi, kas saistās ar manu dzīvi. Viens no jautājumiem, ko es sev uzdevu, bija šāds: kas ir pats svarīgākais, ko man būtu jāmāca saviem bērniem — dēlam Markusam un jaunpiedzimušajai meitīņai Emilijai? Vai svarīgāk būtu kaut kā īpaši attīstīt viņu intelektu, vai arī nepieciešamas papildus sporta nodarbības un radošās aktivitātes? Tās visas neapšaubāmi ir labas nodarbes. Taču prezidents Nelsons sniedza

atbildi, runājot par vissvarīgākajām lietām, ko mācīt saviem bērniem. Viņš teica, lai mēs mācām saviem bērniem par to, cik ļoti Debesu Tēvs mūs mīl, ka Jēzus Kristus ir mūsu Glābējs, kā arī par priesterības spēku un Svēto Rakstu spēku. Viņš ieteica, lai mēs noliekam mājās ģimenes bildi, piemēram, ar vecvecākiem, un mācām bērniem, ka mūžīgās ģimenes ir brīnišķīga Dieva ieceres sastāvdaļa. Viņš aicināja mācīt tiem Gudrības vārdu un palīdzēt sagatavoties misijai. Mēs ar sievu sekosim apustuļa padomam. ■

dienā. Tā bija ļoti garīga pieredze, ko vairāki izbaudīja pirmo reizi dzīvē! Tas piešķīra konferencei īpašu garu, un vairums dalībnieku bija vienisprātis — ja vien tas ir iespējams, šādas konferences templī būtu jānotur pēc iespējas biežāk! Jaunieši pavadīja īpašu vakaru ar tempļa prezidentu, kas izrādījās gan izglītojoši, gan iedvesmojoši, jo templis ir vieta, kur mēs varam tuvoties Debesu valstībai un saņemt atbildes uz jautājumiem par mūžību.

Jauniešiem tika organizēts daudz un dažādu garīgu pasākumu. Jeļena un Dmitrijs Dombrovski vadīja mājvakaru, Leppu pāris stāstīja par veiksmīgas laulības veidošanu, salīdzinot to ar cepumu cepšanu, kur nepieciešamas dažādas sastāvdaļas, laulības gadījumā — mīlestība un pacietība. Rūdolfis Senkāns vadīja nodarbību par to, kā mūsu līdzšinējie lēmumi ietekmē pašreizējo situāciju. Antti Makslahti-Tolstošejevs vadīja pārrunas par to, kas var notikt, ja mēs vilcināmies un atliekam lēmumu pieņemšanu. Timakovu pāris mācīja par tempļa darbu. Tika noturētas arī tādas aktivitātes kā „Es vēlos būt misionārs”, sporta nodarbības un deju vakari.

Jaunieši tik tiešām izbaudīja šo laiku, kad varēja pabūt kopā un kopīgi apmeklēt templi, kur viņi kalpoja Tam Kungam. Tas stiprināja viņu ticību un apņemšanos izvēlēties pareizu dzīves ceļu, kas vedina uz mieru un laimi!

Baltijas misijas jauniešu konference

Rūdolfis Senkāns, Rīgas 1. draudze

No 2017. gada 1. līdz 4. augustam tika noturēta Baltijas misijas jauniešu konference, kas norisinājās Stokholmas tempļa viesu namā. Tas bija aizraujošs garīgs piedzīvojums visiem, kuri tajā piedalījās. Kopumā konferencē piedalījās 30 jaunieši no Latvijas (5), Lietuvas (11) un Igaunijas (14). Viņi ieradās ar prāmi ostā, kur viņus sagaidīja autobuss, kas nogādāja tos templī. Konferenci vadīja un visu pasākumu norisi pārraudzīja Dmitrijs un Jeļena Dombrovski no Latvijas. Viņiem palīdzēja pāri no visām trim Baltijas valstīm: Timakovu un Leppu pāris (Igaunija), Prokopcevu pāris (Latvija), Makslahti-Tolstošejevu un Kucinu pāris (Lietuva). Jaunieši tika sadalīti grupās, kuras vadīja jaunie neprecētie: Marta Bondare, Rūdolfis Senkāns un Romāns Cunskis. No Latvijas jauniešu vidus konferencē piedalījās Jēkabs Senkāns, Niklāvs Senkāns, Bogdans Adijāns, Diāna Devjatnikova un Ļubova Čebotarjeva.

Konferences moto bija „Vaicā!”, jo jauniešiem bieži rodas daudz jautājumu par dažādām tēmām. Visas nedēļas laikā dalībnieki pierakstīja savus jautājumus par dažādām dzīves jomām un mēģināja rast atbildes. Bija arī jautājumu un atbilžu sesija, kur dalībnieki kopīgi apsprieda savus jautājumus un saņēma atbildes!

Viens no spilgtākajiem garīgajiem notikumiem bija iespēja apmeklēt templi un veikt kristīšanos un konfirmāciju par mirušajiem. Jaunieši bija sadalīti vairākās grupās, lai varētu veikt kristīšanās priekšrakstus divreiz

Dmitrijs Dombrovskis, konferences vadītājs: Mums bija lieliska pāru un jauno neprecēto pieaugušo komanda. Turklāt Zviedrijas draudzes locekļi bija ļoti atsaucīgi un palīdzēja mums iegādāties pārtikas produktus, kā arī uzņēmas pagatavot pusdienas. Daudzi jaunieši pēc konferences teica, ka ēdināšana bijusi izcili laba. Arī transports bija ļoti labi organizēts.

Es centos darīt labāko, ko spēju, lai sagatavotu jauniešiem prātā paliekošas uzstāšanās, kas dāvātu tiem labu garīgo pieredzi.

Mūsu bijušie misionāri Romāns Cunskis, Marta Bondare un Rūdolfš Senkāns vadīja nodarbību par to, kā būt misionāriem. Jaunieši bija misionāru lomā, vadītāji bija klausītāji, un jaunieši mēģināja sludināt tiem. Liecību sapulcē daudzi jaunieši liecināja un stāstīja par savu vēlmi kalpot misijā! Un visi jaunieši bija priecīgi par iespēju kalpot templī.

Kopumā šī bija ļoti garīga un interesanta konference. Visi vadītāji kalpoja ļoti labi, izpildot uzticētos pienākumus. Un arī mūsu ģimenei šī bija aizraujoša un garīga pieredze.

Diāna D.

Diāna D., konferences dalībniece: Es esmu tik priecīga, ka varēju piedalīties šajā brīnišķīgajā konferencē! Templis, draugi, brīnišķīgas un iedvesmojošas nodarbības — kas var būt vēl labāks? Es ļoti spēcīgi sajutu Svētā Gara klātbūtni un pati personīgi pieredzēju kādu brīnumu no Dieva, kas turpmāk kalpos par būtisku daļu no manas liecības par evaņģēliju.

Niklāvs S., konferences dalībnieks: Templis ir mana mīlākā vieta. Es zinu, ka templis ir Tā Kunga nams. Man vienmēr ir patīcis apmeklēt

Vietējo pēdējo dienu svēto balsis

Mūsu Sākumskolas dzīve

Renāte Broča-Čapa no Rīgas 1.

draudzes: Mans aicinājums Baznīcā ir būt par Sākumskolas prezidenti, un arī mani trīs bērni šobrīd apmeklē Sākumskolu.

2017. gads aizsākās ar lielu apņemšanos — mācīt Sākumskolas bērniem jaunas dziesmas. Tagad, kad mums ir pieejama Bērnu dziesmu grāmata latviešu valodā, mēs vienkārši nedrīkstam neizmantot šādu svētību. Bet mums radās kāda problēma — mums nebija mūzikas skolotāja, kura varētu regulāri mācīt mūsu bērnus. Tomēr katru mēnesi, līdz pat vasaras sākumam mums izdevās apgūt pa vienai dziesmai, un mēs ar prieku tās nodziedājām gada beigās, savā Sākumskolas dievkalpojumā.

Vasarā mūsu draudzei pievienojās vēl divas angļiski runājošas ģimenes. Tā bija liela svētība — pateicoties Braiena Plata un Šerilinas

Stokholmas templi kopā ar savu ģimēni un veikt kristīšanās priekšrakstus. Tur es varu sajust garu tik spēcīgi, kā nekur citur. Dodoties braucienā uz templi, ir ļoti patīkami sajust īpašu sadraudzību ar cilvēkiem, ar kuriem esmu kopā. Es zinu, ka tā ir Dieva mīlestība, un tieši tāpēc man ļoti patika arī šī konference. Es pirmo reizi braucu ar prāmi un biju ļoti nobijies — tā, ka pat saslimu. Bet tas nēma zināja manu prieku par iespēju būt kopā ar citiem jauniešiem šajā konferencē, kur varēju satikt vecos draugus un iegūt jaunus draugus. ■

Nilsones muzikālajiem talantiem, mūsu Sākumskolas bērni katru svētdienu varēja dziedāt garīgās dziesmas un apgūt Jēzus Kristus evaņģēliju, spēcīgi sajūtot Garu caur mūziku un dziesmu vārdiem.

Mums arī izdevās organizēt apmācību procesu divās valodās — latviešu un angļu valodā. Tagad mums tiek noturētas atsevišķas nodarbības angļiski un latviski runājošiem bērniem, bet nodarbībā *Sanāksim kopā* mēs tik tiešām visi sanākam kopā un apgūstam evaņģēliju caur dziesmām un aktivitātēm abās valodās. Šīs nodarbības gatavo manas mīlās padomnieces.

Manuprāt, mūsu Sākumskolas veiksmes atslēga ir tās skolotāji, kuri vienmēr ar mīlestību, atbildību un apdomu gatavo un vada savas nodarbības. Mūsu ir daudz, bet mēs katrs pildām savu lomu, īstenojot Tā Kunga nodomus mūsu Sākumskolā.

Renāte Broča-Čapa

Šis ir jau trešais gads, kad es piedalos mūsu draudzes Sākumskolas dievkalpojuma organizēšanā. Man šķiet, ka tas ar katru gadu kļūst aizvien garīgāks. Man ir liels prieks vērot, kā pieaug bērnu liecība un drosme tajā dalīties! Sagatavošanās nenotiek vienā dienā, mēs mācāmies visa gada garumā — bērni mācās dziesmas un cenšas dalīties savās liecībās *Sanāksim kopā* nodarbībās. Un tad, kad pienāk īstais laiks, mēs vienkārši saliekam visu kopā un parādam, ko mēs zinām un esam iemācījušies. Šajā uzcītīgajā darbā ļoti būtisks ir arī neaizstājamais vecāku atbalsts, kuri iedrošina bērnus un palīdz tiem sagatavot savas uzstāšanās.

Mans aicinājums man ļoti palīdz, jo tādējādi es gūstu lielāku pieredzi saskarsmē ar bērniem un arī pieaugušiem. Es esmu mācījusies pacietību un iejūtību. Es mācos no citu skolotāju parauga, un es arī palīdzu viņiem, cik spēju. Es cenšos milēt visus bērnus un izrādīt interesi par viņu dzīvi.

Kalpojot Sākumskolā, es esmu stiprinājusi savu liecību par to, cik svarīgi ir kalpot savā aicinājumā. Es vēlētos vēl vairāk paļauties uz Debesu Tēvu, lai izietu no savas komforta zonas un dažkārt pat piespiestu sevi uz to, ko man varbūt nemaz negribētos darīt. Es esmu iemācījusies neuzdot sev tādas jautājumus kā „Vai es to gribu darīt?“, „Vai man patiks?“ vai „Ko es no tā gūšu?“, bet tā vietā jautāt Tam Kungam: „Ko Tu vēlies, lai es darītu?“, „Kā es varu palīdzēt celt Ciānu šeit, Latvijā?“.

Debesu Tēvs mīl katru no mums, un mūsu aicinājumi dod mums iespēju kalpot Viņa Baznīcā. Tā ir liela privilēģija.

Šerilina Nilsone, Sākumskolas mūzikas skolotāja: Kopš 2016. gada augusta, kad mēs pārcēlāmies uz Latviju, man ir ļoti patīcis kalpot Rīgas 1. draudzes Sākumskolā. Mums, kas esam atceļojuši no ASV, šī ir pirmā pieredze, kalpojot vietējā draudzē

Šerilina Nilsone

otrpus okeānam, kur netiek runāts angļu valodā. Es biju nobažījiesies par to, kā mūsu četri bērni un mūsu ģimene spēs piemēroties jaunajai videi un valodas barjerai. Taču tā ir izvērtusies par skaistu un brīnišķīgu svētību mums visiem. Mūsu draudzes latvieši ir stipri un rāda brīnišķīgu kristīgas kalpošanas piemēru. Viņu garīgā pieredze ir palīdzējusi man saprast, ka es varu rast iespēju kalpot mūsu draudzē, pat par spīti izaicinājumiem, kas ir saistīti ar valodu.

Lai gan man allaž ir ļoti patīcis būt par mūzikas skolotāju Sākumskolā, mācīt bērnus valodā, kuru es nezinu, bija vēl nepieredzēts izaicinājums. Tomēr, līdzīgi kā ar tik daudzām citām lietām Jēzus Kristus evaņģēlijā, ja mēs esam pazemīgi un lūdzam Tā Kunga palīdzību, Viņš vienmēr sagatavo mums ceļu. Mani bērni iemācījās Sākumskolas dziesmas latviešu valodā, un latviešu bērni iemācījās dažas dziesmas angļu valodā! Bija tik brīnišķīgi redzēt, kā bērni mācās un aug! Kad pienāca laiks mūsu Sākumskolas dievkalpojuma programmai, es sapratu, ka nav svarīgi, kādā valodā bērni dzied, jo Svētais Gars pārspēj jebkādas valodas barjeras, Tas spēj iedvesmot mūsu un dāvēt mums prieku un mieru.

Kalpojot šeit, es esmu sapratusi, ka Jēzus Kristus evaņģēlijs tik tiešām spēj mūs visus apvienot.

Gunita Senkāne, Sākumskolas skolotāja: Man ļoti patīk redzēt, cik bērni ir atvērti un cik lielā mērā viņi paļaujas uz to, kas tiek mācīts Sākumskolā un mājās. Tas man palīdz saprast, kādu attieksmi no manis gaida Debesu Tēvs, sakot, ka mums visiem ir jākļūst tik paļāvīgiem kā bērniem.

Bērni jūt, ka mēs viņus mīlam un rūpējamies par viņiem, tādēļ viņi uzticas mums un uzklausa to, ko mēs mācām. Jūtot Debesu Tēva mīlestību un rūpes, arī man vajadzētu tikpat lielā mērā uzticēties tam, ko māca Viņš. Bērni man par to atgādina.

Ik pa laikam gadās, ka kāds bērns ļoti izjusti un skaisti lūdz Debesu Tēvu. Tas mani aizkustina, un tajā brīdī es spēcīgi izjūtu Gara klātbūtni, kas man māca, ka Debesu Tēvs uzklausa manas un manu bērnu lūgšanas. Dzirdot, kā bērns lūgšanā izsaka vēlmi kļūt labāks, mīlošāks, draudzīgāks un paklausīgāks, es saprotu, ka tie principi, kurus mēs mācām Sākumskolā un mājās, palīdz bērniem iemācīties uzņemt atbildību par savu dzīvi, izvērtēt savu uzvedību un zināt, kam lūgt palīdzību, kad tas ir nepieciešams. Evaņģēlija principi tik tiešām palīdz izaudzināt atbildīgākus, mīlošākus un izpalīdzīgākus bērnus.

Guna Kalniņa, Sākumskolas skolotāja: Evaņģēlijs man vienmēr ir dāvājis prieku, mieru, zināšanas, drošības sajūtu, un es esmu ļoti pateicīga Debesu Tēvam par savu aicinājumu Baznīcā — vadīt Sākumskolas stundīņas bērniem. Arī ikdienā jau 13 gadus manas dzīves izaicinājums ir darbs ar bērniem. Es mācos līdz ar bērniem, un ikreiz, gatavojoties nodarbībai, uzzinu ko jaunu un nozīmīgu, kas palīdz man tuvoties Jēzum Kristum. Es liecinu, ka Svētā Gara vadībā Sākumskolas nodarbībās tiek attīstīts bērnu neierobežotais potenciāls, kas ienes viņu dzīvē un pasaulē vairāk prieka. Dažās stundīnās bērni dalās tādās zināšanās, kuras man iepriekš nemaz nav bijušas. Debesu Tēvs dara brīnumus arī Sākumskolas stundīnās. ■

Īpaša dāvana no Debesu Tēva

Ivo Č., 9 gadi

Šogad es tiku kristīts. Tanī dienā es ļoti uztraucos, ka nonākšu zem ūdens, bet pēc kristībām es jutos atvieglots un ļoti priecīgs, un tagad es esmu pavisam tīrs.

Mamma jau vairākus mēnešus pirms kristībām stāstīja man par to, ko nozīmē kristības. Kad es tiku kristīts, es noslēdzu derību ar Dievu. Es kļuva par Viņa Baznīcas locekli un uzņēmos Viņa vārdu. Es apsolīju Viņam vairākas lietas: ievērot Viņa baušļus, kalpot Dievam, palīdzēt citiem un liecināt par Jēzu Kristu.

Kristību dienā es biju pārsteigts par to, cik daudz cilvēku bija atnākuši, bet visvairāk es biju pārsteigts par dāvanām: spēlēm, atslēgu piekariņu, dienasgrāmatu un daudziem saldumiem. Mana māsa Eva teica, ka viņa nevar sagaidīt savas kristības, jo tad saņems daudz dāvanu, tāpat kā es. Taču no visām saņemtajām dāvanām visīpašākā bija Svētā Gara dāvana. Tā ir pati svarīgākā dāvana, jo tagad Svētais Gars vienmēr ir ar mani, lai mierinātu, palīdzētu un pateiktu priekšā, kas man

ir jādara. Visbiežāk es viņu sajūtu savā sirdī. Es esmu priecīgs, ka varu sekot Jēzus Kristus piemēram. ■

Ivo savā kristību dienā

Piedošana palīdz man būt laimīgai

Eva Č., 7 gadi

Šogad es Sākumskolā mācījos par to, kā veikt pareizu izvēli. Es gribu pastāstīt par piedošanu. Es zinu, ka, piedodot citiem, es rīkojos pareizi.

Mēs ar brāli mājās bieži strīdamies. Man parasti to nemaz negribas, bet mums vienkārši tā sanāk. Kad brālis izdara kaut ko nejauku, es mācos viņam piedod. Visgrūtāk man ir nedusmoties un aizmirst, ka man ir nodarīts pāri. Dažreiz man gribas

viņam atdarīt, bet es zinu, ka tas nav pareizi. Es vienkārši cenšos domāt labas domas un atcerēties, ka es viņu mīlu, un runāt ar viņu laipni.

Jēzus ir vislabākais piemērs mums visiem, un Viņš mācīja, ka mums ir jāpiedod citiem. Lūkas 6:37 Viņš saka: „Piedodiet, tad jums taps piedots.” Ja es nodaru kādam pāri, bieži vien tas sanāk netīšām. Es zinu — ja es piedošu citiem cilvēkiem, arī es saņemšu piedošanu.

Mūsu Sākumskolas skolotāja Milda mācīja mums par piedošanu. Mēs izgājām ārā, paņēmām dažus akmentiņus un uzrakstījām uz katra no tiem *Piedod*. Mēs tos arī izrotājām. Mans akmentiņš man atgādina par to, ka man ir jāpie-dod citiem, lai es justos laimīga.

Es izvēlos būt priecīga

Savanna P., 11 gadi

Jēzus Kristus māca man, kā pareizi dzīvot, un Viņš dara to caur Savu pravieti Tomasu S. Monsonu un citiem Baznīcas vadītājiem. Pirms dažām nedēļām elders Uhtdorfs mācīja mums par skumjo, priecīgo un dusmīgo māsu. Es zinu, ka mēs paši varam izvēlēties, kādi cilvēki mēs gribam būt.

Es liecinu par to, ka es zinu — šī Baznīca ir patiesa. Šeit es esmu iemācījies to, ka mans Debesu Tēvs tik tiešām dzīvo un mīl mani. Es ticu, ka, sekojot priecīgās māsas piemēram, es saskatīšu citos cilvēkos labo un tas ienesīs manā dzīvē prieku.

Es vēlos palīdzēt citiem sajust Glābēja mīlestību

Reja P., 9 gadi

Man šķiet, ka labākais veids, kā mācīt citiem par Glābēju un Viņa evaņģēliju, ir tas, ka es pati mācos par Viņu, studējot Svētos Rakstus un praviešu vārdus. Es ceru, ka mani draugi un citi cilvēki varēs caur mani sajust Glābēja mīlestību un gribēs uzzināt vairāk par to, kam es ticu un kādēļ es esmu tik laimīga. Es varu dalīties ar viņiem stāstos no Bībeles un Mormona Grāmatas, un tad, iespējams, arī viņi gribēs izlasīt Mormona Grāmatu. Es varu dalīties ar viņiem arī Baznīcas žurnālā *Friend*, jo man patīk tajā iekļautie stāsti un tas, ko tie man māca.

Mēs esam svētīti, jo mums ir pravieši

Kembela T., 11 gadi

Gadsimtu gaitā Debesu Tēvs ir izraudzījis noteiktus vīrus, lai tie runātu Viņa vārdā. Šie vīri tiek dēvēti par praviešiem. Tā kā Debesu Tēvs mūs tik ļoti mīl, Viņš sūta mums Savus praviešus, lai tie mācītu un vadītu mūs mūsu dienās. Mēs, tāpat kā cilvēki no Svētajiem Rakstiem, varam izvēlēties, vai mēs vēlamies uz klausīt viņu teikto un darīt to, ko viņi no mums prasa. Ja mēs viņus uz klausīsim, mēs tiksīm svētīti un kādudien atgriezīsimies, lai dzīvotu kopā ar Debesu Tēvu.

Izdarīsim pareizu izvēli!

Ella T., 7 gadi

Sekojojot mūsdienu praviešiem, mēs iegūstam stiprāku liecību par evaņģēliju. Izdarot pareizu izvēli, mēs jutāmies laimīgi un saņemam svētības.

Darīt labu ir viegli

Odrija N., 7 gadi

Šogad mēs Sākumskolā mācījāmies par to, ka rīcības brīvība ir dāvana no Debesu Tēva. Mums ir atļauts pašiem izvēlēties, kā mēs katru dienu rīkosimies. Es izdaru pareizu izvēli, palīdzot mammai apdarīt darbus mājās un mīļi spēlējoties ar saviem brāļiem un māsiņu.

Svētā Gara saglabāšana

Endrjū N., 10 gadi

Svētdienās es parasti lūdzu Debesu Tēvu, jo, lūdzot Viņu, es jūtos Viņam tuvāks. Es nožēloju savas sliktās izvēles, lai ar mani varētu būt Svētais Gars. Pārņākot mājās no Baznīcas, mēs dažkārt skatāmies mormoņu vēstījumus vai vispārējās konferences uzstāšanās vai arī uzaicinām uz vakariņām misionārus. Tas viss palīdz mūsu ģimenei saglabāt savās mājās Svēto Garu.

Paldies Sākumskolai!

Klārks N., 12 gadi

2017. gada decembrī es pēdējo reizi dalījos savā liecībā, būdams Sākumskolā, jo drīz es pievienošos Jauno vīriešu biedrībai. Viena no lietām, par ko man Baznīcā pastāvīgi tiek atgādināts, ir tas, ka man ir jāveic pareizas izvēles, un man pat ir gredzens, kas atgādina par pareizo izvēli. Viens no maniem iemīļotākajiem Svēto Rakstu stāstiem ir stāsts par divtūkstoš jaunajiem karavīriem, un man tas patīk tādēļ, ka viņi veica pareizu izvēli un lūdza Dievu, un klausīja savas mātes. Es esmu pateicīgs par savām manām Sākumskolas skolotājām, viņu nodarbībām un dziesmām. ■

**Sākumskolā
mēs
mācāmies
būt laimīgi**